

Julspelet

Text: Christine, Moa, Jessica

Karaktärer:

ET – Ewa Thelin/Stjärnan

I – Igge Johansson/Josef

AK – Anna-Karin Skatt/Maria

E – Erik Ezelius/Jesusbarnet

R – Runo Johansson/Vis man

G – Gunilla Dverstorp/Vis man

A – Annelie Sandstedt/Herde

AS – Annika Snäll/Får

Alla karaktärer står på scenen. Eva är utklädd till stjärna. Övriga har sina vanliga kläder. En blå IKEA-kasse och en trappstege finns på scenen.

ET – Som ny kommunchef tycker jag att det är viktigt med gruppdynamik och att vi samlas över blockgränserna här i kommunen. Jag har därför skrivit ett blocköverskridande julspele. Jag är stjärnan och kommer att guida er igenom detta. Här får ni era manus. Kläderna hittar ni i omklädningsrummen här utanför.

ET kallar fram var och en och lämnar manus till dem:

Anna-Karin Skatt

Igge Johansson

Runo Johansson

Gunilla Dverstorp

Annelie Sandstedt

Annika Snäll

Erik Ezelius

Alla, utom Eva, går ut från scenen och byter om när de får sina manus. ET klättrar upp på en trappstege och börjar läsa ur manuset.

ET – Det hände sig vid den tiden, under kommunalrådet Anna-Karins tid att alla skulle skattskrivas. Då Josef tillhörde Johanssons släkta, begav han sig till Kungsbro.

I och AK kommer in på scenen från var sitt håll.

I – Jag vill bara säga att jag reserverar mig mot detta.

ET – Men Igge och Anna-Karin, ni kan ju inte stå så långt ifrån varandra. Se så, ställ er här vid krubban.

AK – Är det här en krubba?

I – Det är ju en IKEA-kasse!

ET – Du får väl använda fantasin! Vi måste hålla budgeten.

AK – Vi gick med 17 miljoner i vinst förra året. Då kan vi väl köpa en ordentlig krubba?

ET – (läser ur manus) Herden har vandrat ända från Velinga för att träffa Jesusbarnet. På vägen tog han ett av de tre fåren han såg på Torggatan.

Herden och fåret kommer in.

AS – Varför ska jag vara får? Jag äter inte gräs bara för att jag är miljöpartist.

ET – Kom igen nu, Annika. Det är din replik.

AS – Jag vill inte!

ET – Kom igen nu.

AS – Bä! Är du nöjd nu?

A – Var är Jesusbarnet då?

ET – Erik! Kom in nu då!

E – Jag är inte klar än!

ET – Kom ändå. Skynda dig nu!

E kommer in på scenen. Halvt om halvt lindad till Jesusbarn.

ET – Jesusbarnet låg i sin krubba.

E försöker motvilligt ta sig ner i kassen.

ET – Låg i sin krubba!

E lyckas sätta sig i kassen.

ET – Herden och fåret satte sig vid krubban, medan Maria sjöng en vaggång och vaggade Jesusbarnet.

AK (suckar och försöker vagga Jesusbarnet i kassen, samtidigt som hon sjunger):

Josef, käre Josef min.

Hjälp mig vagga sonen min.

Jag ska rikligt avlöna dig

I stadshuset där mina lagar råder.

I (sjunger också motvillgt):

Gärna Maria

Vill jag vagga sonen din ...

De två vise männen kommer in på scenen och avbryter.

G – Nä, nu har vi stått här ute hur länge som helst.

R – Vi vill inte vänta längre.

AS – Ni kan väl inte komma in före min nästa replik!

R – Men ta den då.

AS – Bä!

I – Varför får inte jag vara en vis man?

AS – Jag är inte klar än!

Bä!

G – Varför är vi bara två vice män?

ET – Jag är glad att jag hittade nån överhuvudtaget.

E – Kramp! (får kramp i ett ben)

Herden vänder sig om och råkar slå till någon av de andra. Ett allmänt kaos bryter ut.

ET försöker avbryta kaoset och föra handlingen i julspelet framåt.

ET – Och de vise männen lämnar sina gåvor till Jesusbarnet.

AS – Bä!

R – Jag har i alla fall ett brev här!

AS – Bä!

ET har klättrat ner från trappstegen och ställer sig framför ensemblen.

ET – Och med de orden levde de lyckliga i alla sina dagar!

BLACK